DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W GDAŃSKU

Gdańsk, dnia 14 lutego 1974 r. Nr 2 Poz. 8—10

TREŚĆ:

8

UCHWAŁA Nr 235/73

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 22 października 1973 r.

o wyznaczeniu terenu budownictwa jednorodzinnego położonego w Gdańsku-Wrzeszczu w rejonie ulicy Migowskiej oraz o podziale tego terenu na działki budowlane i przeznaczeniu ich do oddania w użytkowanie wieczyste.

Na podstawie art. 2 w związku z art. 4 ust. 4 oraz art. 5 i 8—10 ustawy z dnia 6 lipca 1972 r. o terenach budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego oraz o podziale nieruchomości w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 192), § 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 28 sierpnia 1972 r. w sprawie trybu ustalania, rozgraniczania i podziału terenów budownictwa jednorodzinnego i zagrodowego na obszarze miast i osiedli (Dz. U. Nr 35, poz. 242) oraz §§ 1, 2 i 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie trybu oddawania w użytkowanie wieczyste terenów państwowych i sprzedaży położonych na nich budynków (Dz. U. Nr 13, poz. 120; zmiany w Dz. U. z 1972 r. Nr 51, poz. 331) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Wyznacza się na cele budownictwa jednorodzinnego teren położony w Gdańsku-Wrzeszczu przy ulicach Migowskiej, Falistej i Jaśkowej Dolinie oraz ustala się, że teren ten podlega podziałowi na 34 działki budowlane (o powierzchni od 221 — 840 m^2) w sposób uwidoczniony graficznie na mapie tego terenu w skali 1 : 500, stanowiącej załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.*)

§ 2.

1. Utworzone na terenie budownictwa jednorodzinnego (§ 1) działki budowlane aktualnie stanowiące własność Skarbu Państwa oraz te, które przejdą na jego własność w trybie art. 5 ust. 2 powołanej ustawy, przeznacza się w użytkowanie wieczyste pod budowę domów jednorodzinnych.
2. W tym celu, stosownie do wymogów ustanowionych w §§ 1 i 2 powołanego rozporządzenia z dnia 18 maja 1970 r., ustala się wykaz obejmujący 34 działki budowlane — tworzone na terenie wymienionym w § 1 — stanowiący załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały,*) z którego to wykazu Wydział Gospodarki Przestrzennej i Ochrony Środowiska Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku skreśli te działki, co do których wydane zostaną decyzje ostateczne:
1) o zachowaniu własności określonych działek przez dotychczasowych ich właścicieli — na podstawie art. 8 powołanej ustawy,
2) o nadaniu własności określonych działek członkom rodziny dotychczasowych ich właścicieli — na podstawie art. 9 tej ustawy.

§ 3.

Przewidziane w art. 10 ust. 1—3 powołanej ustawy, odszkodowania z tytułu przejścia na własność Skarbu Państwa nieruchomości lub ich części na terenie budownictwa jednorodzinnego — wyznaczonym w § 1 — wypłaci uprawnionym osobom Wydział Gospodarki Przestrzennej i Ochrony Środowiska Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku.

§ 4.**)

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Sekretarz Prezydium
J. Łukjanow

Przewodniczący Prezydium
J. Nikołajew

---

*) Załączników do niniejszej uchwały nie ogłasza się w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku. Załącznik Nr 2 będzie ogłoszony na tablicach ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku.
Oba załączniki do powyższej uchwały posiada m.in. Wydział wymieniony w jej § 2 ust. 2 i § 3.

**) Treść §§ 4—6 powyższej uchwały pominięto w tym Dzienniku, gdyż zawierają one wewnętrzne polecenia oraz inne postanowienia nie wymagające ogłoszenia.

9

ZARZĄDZENIE Nr 2/74

Naczelnika Miasta i Powiatu w Tczewie

z dnia 16 stycznia 1974 r.

w sprawie przeprowadzenia powszechnej akcji odszczurzania na terenie miasta Tczewa.

Na podstawie § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 roku w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. z 1960 r. Nr 14, poz. 81) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zarządza się przeprowadzenie na terenie miasta Tczewa powszechnej akcji odszczurzania w terminie od dnia 1 marca do dnia 30 kwietnia 1974 r.

§ 2.

Akcja odszczurzania obejmuje wszystkie nieruchomości państwowe, spółdzielcze, instytucji państwowych i osób fizycznych położone na terenie miasta Tczewa, a w szczególności:

a) budynki mieszkalne
b) zabudowania gospodarcze
c) budynki, w których mieszczą się urzędy
d) zakłady użyteczności publicznej
e) sklepy
f) gruzy i wysypiska.

§ 3.

Akcję odszczurzania na terenie miasta Tczewa przeprowadzi Gdański Zakład Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji Przedsiębiorstwo Państwowe w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Słowackiego 14, który dokona własnymi kolumnami wyłożenia i zebrania trutek we wszystkich obiektach określonych w § 2.

§ 4.

Koszty odszczurzania obciążą właścicieli nieruchomości (§ 2). Należność z tego tytułu podlega egzekucji administracyjnej według zasad ustalonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151).

§ 5.

Zobowiązuje się:

1) rodziców i opiekunów — do pouczenia powierzonych ich opiece dzieci o skutkach zatrucia trucizną na szczury, oraz do ścisłego nadzorowania dzieci i nie pozostawiania ich bez opieki.
2) posiadaczy zwierząt domowych — do ich zabezpieczenia przed zatruciem trucizną na szczury w czasie akcji odszczurzania.

§ 6.

Zobowiązuje się właścicieli i zarządców nieruchomości (§ 2) do:
1) usunięcia z nieruchomości śmieci, odpadków, które stanowić mogą pożywienie dla szczurów.
2) zabezpieczenia magazynów żywnościowych, składów pasz itd. przed dostępem gryzoni.
3) spalenia lub zakopania padłych szczurów — znalezionych po okresie zbierania trutek — głęboko w ziemi w odległości co najmniej 20 m od źródeł wody zdatnej do picia.

§ 7.

Osoby winne naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają na podstawie art. 117 ustawy z dnia 20 maja 1971 roku Kodeksu wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114) — karze grzywny do 3.000 złotych albo karze nagany.

§ 8.

Nadzór i kontrolę nad wykonaniem niniejszego zarządzenia powierza się Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Tczewie.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Naczelnik Miasta i Powiatu
M. Matysiak

10

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 8

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego

z dnia 29 grudnia 1973 r.

w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani.

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 pkt 1 i 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Przepisy wstępne

§ 1.

1. Przepisy zarządzenia regulują sprawy w zakresie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani, leżących w zakresie właściwości terytorialnej Gdańskiego Urzędu Morskiego, a w szczególności dotyczą: wszystkich obiektów budowlanych stałych i tymczasowych oraz urządzeń z nimi związanych, instalacji przemysłowych i technicznych, terenów portowych i placów składowych, jak również jednostek pływających.
2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o kapitanacie portu należy przez to rozumieć również bosmanat portu.

§ 2.

1. Nadzór nad ogólnym stanem bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani, sprawowany przez Gdański Urząd Morski wykonywany jest przez inspektorów ochrony przeciwpożarowej Gdańskiego Urzędu Morskiego.
2. Inspektorzy Gdańskiego Urzędu Morskiego są upoważnieni do:
a) przeprowadzania dorywczych kontroli obiektów określonych w § 1 ust. 1 pod względem dostosowania ich do przepisów obowiązujących w zakresie bezpieczeństwa pożarowego oraz kontroli bezpiecznego przeładunku, właściwego rozmieszczenia i składowania materiałów niebezpiecznych.
b) sprawdzania wyposażenia poszczególnych obiektów lądowych w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe według obowiązujących norm.
c) sprawdzania gotowości i sprawności wszelkich urządzeń przeciwpożarowych w obiektach lądowych i na statkach.
d) sprawdzania przestrzegania wszelkich przepisów i instrukcji bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

Rozdział II

Zapobieganie pożarom

§ 3

1. Użytkownicy budynków, placów, magazynów i składowisk obowiązani są dbać aby:
a) hydranty pożarowe znajdujące się w obrębie użytkowanej nieruchomości były łatwo dostępne i oznakowane oraz utrzymane w należytej gotowości do natychmiastowego użytku.
b) hydranty podziemne tak w obrębie użytkowanej nieruchomości jak i na ulicach i drogach publicznych przed tymi nieruchomościami były oczyszczone, a w porze zimowej odśnieżone i posypane solą.
2. Zakłady dostarczające wodę do celów gospodarczych i pożarowych użytkownikom portów i przystani, obowiązane są do przeprowadzania co najmniej 4 razy do roku sprawdzania, konserwacji i ewentualnych remontów wszelkich urządzeń hydrantowych na ulicach i drogach publicznych. Zakłady te obowiązane są również do natychmiastowego remontu instalacji hydrantowych w razie zawiadomienia o ich uszkodzeniu.

§ 4

Wykonywanie prac spawalniczych jak też innych z otwartym ogniem na nabrzeżach portowych dozwolone jest jedynie za każdorazową zgodą kapitanatu portu i po uprzednim zawiadomieniu zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej.
Nie dotyczy to nabrzeży pozostających w użytkowaniu stoczni i warsztatów remontowych oraz samych statków.

§ 5

1. Wędzarnie wszelkiego rodzaju powinny się znajdować w komorach ze ścianami niepalnymi z takim samym sufitem, podłogą i drzwiami.
2. Dymniki na dachu wędzarni oraz okapy nad komorami pieca wędzarniczego winny być wykonane z materiału niepalnego.
3. Do komór pieca wędzarniczego nie mogą przylegać żadne materiały palne (np. zapas drewna do wędzenia, szafki ubraniowe itp.).

W pomieszczeniach wędzarni nie wolno przechowywać więcej drzewa niż tego wymaga 8 godzinny cykl wędzenia.
4. Po każdorazowym zakończeniu cyklu wędzenia ogień w komorach musi być wygaszony.
5. W okresach eksploatacji komory pieca wędzarniczego muszą być oczyszczane z osadu (sadza i tłuszcz) nie rzadziej niż co dwa tygodnie.

§ 6

W portach i przystaniach rybackich miejsce na składowanie beczek z materiałami pędnymi wyznacza kapitanat portu określając warunki bezpieczeństwa pożarowego.

§ 7

Zabrania się palenia tytoniu i używania otwartego ognia:
1) w magazynach i na rampach magazynów oraz podczas ich remontów, na placach składowych i nabrzeżach oraz w łuszczarniach, elewatorach i w obiektach przedsiębiostw prowadzących ekstrakcję nasion oleistych — z wyłączeniem pomieszczeń biurowych, mieszkalnych, wartowniczych i poczekalni.
2) na poddaszach i w piwnicach, w miejscach obróbki materiałów palnych przy stacjach i składowiskach podręcznych materiałów pędnych, garażach, akumulatorniach, warsztatach stolarskich, tartakach jak również w tych zabudowaniach gospodarczych w których istnieje możliwość spowodowania pożaru od ognia otwartego oraz we wszystkich innych miejscach zagrożonych niebezpieczeństwem pożaru,
3) w obrębie tych miejsc, gdzie są rozmieszczone tablice i napisy ostrzegawcze o zakazie palenia tytoniu.

§ 8

Zabrania się:
1) używania wózków, układarek spalinowych i elektrycznych niezabezpieczonych od iskrzenia — w magazynach, na placach składowych oraz w pomieszczeniach o dużym zapyleniu,
2) palenia ognia, spalania śmieci i odpadków oraz wypalania beczek: na nabrzeżach, pirsach, pomostach i placach składowych oraz w obrębie zabudowanych terenów portowych,
3) rozgrzewania smoły, asfaltu itp. materiałów za pomocą otwartych palenisk:
   a) wewnątrz budynków oraz na nabrzeżach, pirsach, pomostach i placach składowych,
   b) w odległości mniejszej — niż 30 m od magazynów i składów oraz 5 m od innych budynków,
4) wysypywania na otwartych miejscach albo do pojemników innych aniżeli niepalnych, popiołu i żarzących się węgli,
5) rzucania niewygaszonych niedopałków papierosów i zapałek w miejscach grożących niebezpieczeństwem ognia i powstania pożaru,
6) palenia ogni sztucznych, strzelania ładunkami zawierającymi palne przybitki i wystrzeliwania na wewnętrznym obszarze portu rakiet z wyjątkiem służących do wzywania przez statki pomocy w niebezpieczeństwie. Używanie ogni sztucznych na terenie portu z okazji uroczystości itp. może odbywać się za zgodą i na warunkach określonych przez kapitanat portu.
7) W uzasadnionych przypadkach kapitanat portu może zezwolić na wykonywanie robót, o których mowa w pkt 3 pod warunkiem, że kocioł powinien być nakryty pokrywą, obok przygotowana łopata i dostateczna ilość piasku do gaszenia pożaru oraz zapewniony stały dozór.

§ 9

Zabrania się:
1) przechowywania i gromadzenia jakichkolwiek przedmiotów i materiałów palnych na strychach i poddaszach budynków mieszczących lokale mieszkalne, urzędowe, biurowe lub składowe,
2) przechowywania materiałów palnych służących do pakowania jak papier, słoma, wełna drzewna, szmaty, pakuły w stanie luźnym razem z innymi materiałami palnymi,
3) gromadzenia w korytarzach piwnicznych oraz klatkach schodowych przedmiotów w sposób utrudniający przejście,
4) gromadzenia pod zewnętrznymi ścianami budynków materiałów palnych oraz innych przedmiotów utrudniających dostęp do obiektów,
5) magazynowania cieczy łatwozapalnych w pomieszczeniach nie przeznaczonych do tego celu,
6) likwidowania istniejących zapasowych wyjść na zewnątrz budynków bez uzyskania zezwolenia właściwego państwowego nadzoru budowlanego,
7) pozostawiania w miejscach pracy czyściwa do maszyn oraz przetłuszczonych szmat bez zebezpieczenia ich w zamykanych naczyniach niepalnych oraz przechowywania ich w ubraniach roboczych i w szafkach odzieżowych,
8) gromadzenia w miejscach obróbki drewna, wiorów i trocin ponad produkcję dzienną,
9) przeprowadzania przez palne ściany i dachy blaszanych przewodów dymowych bez odpowiedniego zabezpieczenia przed zapaleniem tych konstrukcji,
10) urządzania wędzarń na poddaszach i w komórkach gospodarczych,
11) instalowania piecyków, kuchenek przenośnych oraz wszelkiego rodzaju grzejników z otwartym ogniem we wszystkich pomieszczeniach w których znajdują się materiały palne,
12) prania odzieży w benzynie, zmywania podłóg płynami łatwopalnymi oraz dolewania paliw płynnych do palących się lamp itp. urządzeń,
13) ustawiania sprzętów i materiałów palnych oraz suszenia odzieży w odległości mniejszej niż 1 m od otworów palenisk pieców stałych i przenośnych piecyków żelaznych,
14) prowizorycznego zawieszania przewodów elektrycznych i dopuszczania do ich zawilgocenia, włączania kuchenek, grzejników i żelazek elektrycznych bez ustawienia ich na niepalnych podstawkach oraz pozostawiania ich po włączeniu bez należytego dozoru,
15) dokonywania napraw i przeróbek instalacji i urządzeń elektrycznych przez osoby nie posiadające do tego wymaganych uprawnień,
16) włączania do sieci elektrycznej tylu odbiorników energii elektrycznej, że ich jednoczesne działanie może wywołać przeciążenie sieci i nagrzanie się przewodów elektrycznych ponad dozwoloną granicę,
17) przechowywania we wspólnym pomieszczeniu butli z tlenem łącznie z butlami acetylenu lub wodoru jak również innych substancji których związki chemiczne mogą spowodować zapalenie się lub wybuch,
18) przechowywania butli ze sprężonymi gazami bez należytego zabezpieczenia ich przed przewróceniem, wstrząsami i uszkodzeniami mechanicznymi oraz działaniem promieniowania cieplnego,
19) przechowywania wapna niegaszonego w pomieszczeniach wilgotnych i w pobliżu materiałów palnych,
20) przechowywania karbidu w wilgotnych i nieprzewiewnych pomieszczeniach,
21) usuwania, uszkadzania i nadużywania sygnalizatorów pożarowych,
22) zasłaniania i zastawiania pożarowych aparatów sygnalizacyjnych, hydrantów, sprzętu pożarniczego, aparatów telefonicznych i urządzeń elektrycznych oraz tarasowania dostępu do tych urządzeń,
23) zastawiania przejść w magazynach i na placach składowych oraz tarasowania chociażby chwilowo dróg pożarowych i dojazdowych dla straży pożarnej,
24) usuwania, uszkadzania i zasłaniania tablic i napisów ostrzegawczych, zaśmiecania palnymi odpadkami opakowań i towarów wolnych miejsc magazynu i składu oraz przejść między ułożonymi stosami,
25) używania sprzętu pożarniczego do celów nie związanych z ochroną przeciwpożarową,
26) przechowywania na nabrzeżach i pomostach materiałów pędnych oraz naczyń (beczek) po tych materiałach,
27) gromadzenia i pozostawiania na nabrzeżach i pomostach wszelkiego rodzaju zbędnych przedmiotów,
28) dokonywania wszelkich innych czynności, które mogą spowodować powstanie lub rozszerzenie się pożaru.

Rozdział III

Zabezpieczenie przeciwpożarowe statków

Przepisy ogólne

§ 10

Wszystkie osoby przebywające na statku obowiązane są stosować się do przepisów dotyczących bezpieczeństwa pożarowego statków.

§ 11

Do oświetlenia ładowni i przedziałów statku może być używane tylko oświetlenie elektryczne, którego punkty świetlne winny posiadać odpowiednie zabezpieczenie przed ich uszkodzeniem.

§ 12

1. Rozniecanie ognia na pokładzie statku dozwolone jest wyłącznie w bezpiecznym palenisku i musi być stale pod dozorem a rozgrzewanie i gotowanie smoły, dziegciu, żywicy, asfaltu i paku jest dozwolone wyłącznie w specjalnych kotłach zabezpieczonych pożarowo i po uzyskaniu zezwolenia kapitanatu portu.
2. Osuszanie ładowni i komór statku przy pomocy promienników itp. urządzeń odbywać się może dopiero po uprzednim otrzymaniu zezwolenia kapitanatu portu.

§ 13

W przypadku ładowania statku materiałami wytwarzającymi pył zapalny, lampy oświetleniowe powinny posiadać obudowę przeciwwybuchową.

§ 14

Podczas międzyrejsowego remontu statku w porcie załoga pokładowa i maszynowa winna pozostać na statku w składzie zapewniającym gotowość holowniczą i obsługę stałych instalacji gaśniczych.

§ 15

1. Spawacze przed rozpoczęciem pracy z ogniem otwartym na statku obowiązani są uzgodnić z kierownictwem statku sposób wykonywania tych prac oraz ustalić konieczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego.
2. Spawacze obowiązani są posiadać przy sobie zaświadczenie wydane przez Polski Rejestr Statków uprawniające ich do wykonywania prac spawalniczych na statkach; zaświadczenie to powinni okazywać kierownictwu statku oraz na żądanie funkcjonariuszy kapitanatu portu i inspektorów ochrony przeciwpożarowej urzędu morskiego.
3. Zabezpieczenie przeciwpożarowe prac spawalniczych na statkach należy do obowiązków kierownictwa danego statku a w sprawach wątpliwych i zawiłych opinie wydaje służba ochrony przeciwpożarowej właściwego armatora. W przypadku statku zagranicznego opinię wydaje rzeczoznawca na zlecenie kierownictwa statku.
4. Portowa straż pożarowa wystawia służbę asystencyjną w ramach zleceń usługowych w porcie, pełniąc ją zgodnie z regulaminem wydanym przez Ministerstwo Żeglugi.

§ 16

Zabrania się:
1) palenia tytoniu, używania ognia otwartego i nieosłoniętego światła w ładowniach, przedziałach i pomieszczeniach magazynowych statku oraz na pokładzie statku przy odkrytych lukach w czasie przeładunku materiałów palnych i w innych miejscach oznaczonych napisami ostrzegawczymi,
2) wyrzucania przez iluminatory i porzucania na pokładzie, w korytarzach i w pomieszczeniach statku niewygaszonych niedopałków papierosów i innych tlących się przedmiotów.

§ 17

Ilość i rozmieszczenie sprzętu pożarniczego oraz środków gaśniczych na statku, regulują odrębne przepisy.

Rozdział IV

Postępowanie w wypadku pożaru na statku i akcja ratownicza.

§ 18

Statek na którym powstał pożar powinien dawać syreną lub buczkiem trzy następujące po sobie dźwięki dwa krótkie jeden długi (..—). Sygnał ten z jednoczesnym nieprzerwanym biciem w dzwon powinien być powtarzany do chwili przybycia pomocy. Poza tym należy niezwłocznie alarmować z najbliższego aparatu pożarowego lub telefonicznego najbliższą straż pożarną oraz kapitanat portu.

§ 19

1. Kierownicy statków oraz inne osoby, korzystające z portów i ich urządzeń albo przebywające z innych powodów na obszarze portu, w razie dostrzeżonego pożaru, mają obowiązek niezwłocznie uruchomić najbliższy sygnalizator pożarowy lub zaalarmować najbliższą straż pożarną telefonicznie lub w inny dostępny sposób.
2. O spostrzeżonym wydarzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy również niezwłocznie powiadomić kapitanat portu oraz najbliżej stojącego strażnika portowego lub funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej.
Natychmiastowemu zgłoszeniu do kapitanatu portu podlegają także wszelkie inne wydarzenia zagrażające pożarem.

§ 20

1. W przypadku powstania pożaru na statku lub w obrębie portu zarządzenia kapitana portu, odnośnie przeholowania statku oraz udzielenia pomocy w akcji ratowniczej, muszą być niezwłocznie wykonane.
2. Załoga statku ma obowiązek podporządkowania się kapitanowi portu i kierującemu akcją ratowniczą.
3. Wszystkie holowniki nie zajęte akcją pożarową i holowaniem mają obowiązek bezzwłocznie zgłosić się do dyspozycji kapitanatu portu.

§ 21

1. Statek na którym powstał pożar, musi być usunięty z portu jeżeli wymaga tego bezpieczeństwo innych statków, urządzeń portowych albo ruchu. Każdorazowa decyzja w tym zakresie może być podjęta wyłącznie w uzgodnieniu z Kapitanem Portu i za jego zgodą.
O ile takie usunięcie jest niemożliwe statek płonący powinien być odprowadzony w miejsce niezagrażające innym statkom, a gdyby i to okazało się niemożliwe, statki stojące w pobliżu powinny być przeholowane w inne bezpieczne miejsce.
2. Jeżeli pożaru statku nie można ugasić albo pożar statku grozi rozprzestrzenianiu się na inne statki lub urządzenia portu, kapitan portu może zarządzić zatopienie statku.

§ 22

W razie powstania pożaru na nabrzeżu, statki stojące w pobliżu powinny być przeprowadzone w bezpieczne miejsce.

Rozdział V

Bunkrowanie statków paliwem płynnym

§ 23

Załoga statku przed podstawieniem statku do nabrzeża Centrali Produktów Naftowych celem pobierania paliwa winna przerwać prace pokładowe.

§ 24

Po zacumowaniu do nabrzeża Centrali Produktów Naftowych należy na pokładzie od strony wody przygotować cumy na dziobie i na rufie, celem natychmiastowego wydania ich na holownik w wypadku pożaru na statku.

§ 25

Nabrzeże Centrali Produktów Naftowych nie może być wykorzystywane jako nabrzeże postojowe i po zakończeniu bunkrowania statek winien natychmiast odbić od nabrzeża.

§ 26

Na statku stojącym przy nabrzeżu Centrali Produktów Naftowych funkcjonariusze urzędu celnego mogą wykonywać swoje obowiązki służbowe tylko w nadbudówkach. W tym czasie komunikacja towarowa i osobowa między statkiem a nabrzeżem jest niedozwolona.

§ 27

Statek przed rozpoczęciem pobierania paliwa z bunkierki przy nabrzeżu przeładunkowym winien przerwać wszelkie prace pożarowo-niebezpieczne takie jak spawanie, za- lub wyładunek materiałów niebezpiecznych itp.

§ 28

W czasie bunkrowania statku oficer służbowy powinien:
1) wywiesić w dzień flagę „B" według księgi międzynarodowych sygnałów morskich, w nocy czerwone światło widoczne dookoła.
2) przy trapie na pokładzie i przy wlewie paliwa wystawić tablice z napisem „Palenie wzbronione",
3) czuwać nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych przez załogę,
4) zorganizować przygotowanie na pokładzie linii gaśniczo-pianowej.

§ 29

Do obowiązków oficera mechanika odpowiedzialnego za przyjęcie paliwa należy:
1) sprawdzić stan techniczny przewodów rozprowadzających paliwo do zbiorników i zaworów rozdzielczych,
2) ustalić posiadaną ilość paliwa i podać zaopatrującemu pobieraną ilość paliwa,
3) przygotować łącznik na statku i połączyć z nim szczelnie wąż do podania paliwa,
4) pod łącznikiem ustawić naczynie do zbierania ewentualnych przecieków paliwa na łączniku,
5) ustawić na pokładzie przy łączniku naczynie z piaskiem lub trocinami do osuszania rozlanego paliwa w czasie bunkrowania,
6) sprawdzić stan zabezpieczenia przewodów dymowych i spalinowych,
7) założyć siatkę iskrochronną na komin odprowadzający spaliny silnika głównego i agregatów,
8) sprawdzić drożność siatek w odpowietrznikach zbiorników paliwa,
9) dokonać odpowiednich uziemień ochronnych,
10) zgłosić zaopatrującemu gotowość statku do przyjęcia paliwa,
11) czuwać w sposób ciągły nad przebiegiem bunkrowania.

§ 30

Magazynier nabrzeża bunkrowego Centrali Produktów Naftowych lub kierownik bunkierki przez rozpoczęciem wydawania paliwa powinien:
1) sprawdzić uziemienie statku,
2) ustalić z odpowiedzialnym mechanikiem pobieraną ilość paliwa przez statek oraz szybkość podawania paliwa,
3) sprawdzić stan techniczny węży do podawania paliwa,
4) podać wąż do paliwa na burtę statku.

§ 31

W czasie podawania paliwa magazynier składu Centrali Produktów Naftowych lub kierownik bunkierki powinien:
1) przestrzegać ustaleń z mechanikiem odnośnie szybkości podawania paliwa i zamknięcia zaworów sterujących,
2) w wypadku zauważenia nieprzestrzegania przepisów przeciwpożarowych przez załogę statku przerwać podawanie paliwa i powiadomić o tym kapitanat portu.

§ 32

W wypadku powstania pożaru na statku w czasie bunkrowania:
1) należy przerwać bunkrowanie,
2) statek natychmiast nadaje sygnał alarmu pożarowego oraz powiadamia portową straż pożarną i kapitanat portu,
3) statek i Centrala Produktów Naftowych przystępują do gaszenia pożaru posiadanymi urządzeniami i środkami gaśniczymi,
4) bunkierka natychmiast odchodzi od statku.

§ 33

W czasie bnnkrowania statku zabrania się:
1) wykonywania na pokładzie wszelkich prac mogących spowodować wytwarzanie iskier,
2) palenia tytoniu w miejscach innych niż wyznaczone przez kierownictwo statku,
3) wyrzucania za burtę przez bulaje niedopałków papierosów,
4) używania węża z łącznikiem żelaznym do połączenia ze statkiem,
5) schodzenia na ląd mechanikowi odpowiedzialnemu za przyjęcie paliwa.

Rozdział IV

Zbiornikowce

§ 34.

Zabezpieczenie przeciwpożarowe zbiornikowców regulują przepisy szczególne w sprawie bezpieczeństwa ruchu zbiornikowców przewożących ciecze palne. Ponadto należy stosować dodatkowe środki zabezpieczenia przeciwpożarowego nakazane w niniejszych przepisach.

§ 35.

1. Komisja dokonująca oględzin zbiornikowca z ładunkiem cieczy palnych I i II klasy niebezpieczeństwa, albo nieodgazowanego po przewozie takich cieczy sporządza protokół na druku według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia. Protokół ten powinien być wypełniony w trzech egzemplarzach tj. dla kapitana zbiornikowca, kapitana portu i portowej straży pożarnej.
2. Komisja dokonuje na kotwicowisku oględzin zbiornikowca z ładunkiem cieczy palnych I i II klasy, albo nieodgazowanego po tych cieczach, obowiązana jest doręczyć kapitanowi statku wyciąg z przepisów dotyczących bezpieczeństwa pożarowego wymaganego przy wprowadzaniu, podczas postoju w porcie i przy wyprowadzaniu zbiornikowców z portu.

§ 36.

Statek pożarniczy wyznaczony do asysty powinien poruszać się przed zbiornikowcem w odległości do 0,5 Mm w porcie i sygnalizować w razie potrzeby jego przejście sygnałem: dwa długie, jeden krótki, jeden długi, jeden krótki i jeden długi dźwięk (— — • — • —) uwaga zbiornikowiec w ruchu.

§ 37.

1. Dalby, pomosty i nabrzeża w miejscu postoju zbiornikowca z cieczami palnymi albo nieodgazowanego po tych cieczach nie mogą posiadać żadnych metalowych części mogących powodować iskrzenie przy zetknięciu się ze zbiornikowcem.
2. Przedsiębiorstwo dokonujące manipulacji przeładunkowych powinno:
1) na nabrzeżu — wykonać stałe urządzenie uziemiające z uchwytem umożliwiającym podłączenie linki uziemiającej zbiornikowca,
2) posiadać stałą instalację gaśniczą, odpowiednio wyposażoną w środki gaśnicze z doprowadzeniem rurociągu ze środkami gaśniczymi do nabrzeża lub pomostu,
3) zapewnić niezbędną ilość środków gaśniczych,
4) Miejsca cumowania zobiornikowców zabezpieczyć w urządzenia uniemożliwiające rozpływ cieczy z przewodów i zbiorników do wody lub na nabrzeże.

§ 38.

Zabrania się na zbiornikowcach podczas przeładunku i na zbiornikowcach nieodgazowanych:
1) palenia tytoniu w innych miejscach aniżeli pomieszczeniach mieszkalnych, świetlicowych i zbiorowego żywienia,
2) rozgrzewania i gotowania smoły, asfaltu, żywicy, paku i dziegciu,
3) czyszczenia kotłów i przedmuchiwania palenisk,
4) używania na pokładzie i w pompowni narzędzi powodujących iskrzenia,

5) wiórowania i skrobania pokładu oraz kadłuba zbiornikowca,
6) wchodzenia na zbiornikowce w butach mogących spowodować iskrzenie,
7) wyrzucania za burtę nie wygaszonego popiołu.

§ 39.

Zabrania się spawania, używania otwartego ognia i światła oraz palenia tytoniu w odległości mniejszej niż 30 m od zbiornikowca, a przy przeładunku cieczy palnej I i II klasy w odległości mniejszej niż 70 m od zbiornikowca.

§ 40.

Przeprowadzanie odgazowania zbiornikowca oraz dokonywanie doraźnych remontów w okresie wyczekiwania na ładunek dozwolone jest wyłącznie w stałych miejscach wyznaczonych przez kapitana portu i za uprzednim jego zezwoleniem.

§ 41.

1. Przed rozpoczęciem przeładunku cieczy palnych do chwili zakończenia ich przeładunku powinny być ustawione na nabrzeżu lub na pomoście tablice ostrzegawcze z napisem w języku polskim i angielskim „uwaga — niebezpieczeństwo wybuchu — ostrożnie z ogniem".
2. Obowiązek ustawienia tablic ostrzegawczych ciąży na przedsiębiorstwie dokonującym przeładunku.

§ 42.

Podczas przeładunku cieczy palnych należy:
1) na pokładzie zbiornikowca przygotować i rozwinąć sprzęt pożarniczy w ilości co najmniej: 3 gaśnice pianowe, 3 gaśnice śniegowe, 3 koce pożarnicze, piasek, 2 szufle, 2 odcinki węża tłocznego, prądownicę pianową oraz 20 litrów środka pianotwórczego.
Jeżeli zbiornikowiec posiada stałą instalację gaśniczo-pianową zdolną podać z rurociągu pokładowego pianę, wówczas nie obowiązuje przygotowanie na pokładzie środka pianotwórczego.
2) pod kołnierzem łączącym rurociąg zbiornikowca ładunkowego z wężem odprowadzającym paliwo, podstawić wanienki chwytające ewentualne przecieki paliwa.
3) rozlane na pokładzie paliwo natychmiast usunąć przy pomocy piasku lub trocin,
4) wstrzymać na odcinku nabrzeża w odległości nie mniejszej niż 70 m od miejsca zacumowania zbiornikowca, ruch lokomotyw parowych oraz ciągników nie będących należycie zabezpieczonych od iskrzenia.

§ 43.

W czasie przeładunku cieczy palnych odległość statku pożarniczego od zbiornikowca nie powinna być mniejsza niż 50 m.

Rozdział VII

Przeładunek luzem płynnych chemikalii

§ 44.

Przy przeładunku luzem płynnych chemikalii I, II i III klasy w relacjach: zbiornikowiec — cysterny kolejowe i odwrotnie oprócz przepisów w sprawie bezpieczeństwa ruchu zbiornikowców przewożących ciecze palne stosuje się niniejsze przepisy.

§ 45.

Przed rozpoczęciem przeładunku płynnych chemikalii, kapitan portu ustala każdorazowo:
1) potrzebę utrzymania stałego dozoru przez rzeczoznawcę, służby bezpieczeństwa i higieny pracy, straży pożarnej i straży obiektów portowych,
2) ilość cystern kolejowych przewidzianych jednocześnie i jednorazowo do podstawienia pod zbiornikowiec,
3) do lub z ilu cystern równocześnie może odbywać się załadunek lub wyładunek,
4) bezpieczne miejsce w porcie służące do wyczekiwania pozostałych z ładunkiem cystern,
5) stan ilościowy dotyczący manipulacji cysternami kolejowymi, tak pełnymi jak i pustymi, mający na celu utrzymanie pełnego bezpieczeństwa w rejonie przeładunku płynnych chemikalii,
6) szybkość przewozu produktu w cysternach kolejowych w obrębie portu, z zapewnieniem przez przeładowcę ciągłego w tym czasie dozoru przez konwojentów,
7) potrzebę utrzymania stałego nadzoru nad stanem technicznym taboru kolejowego w celu zapobieżenia iskrzenia oraz wyciekom płynnego ładunku z cystern.

§ 46.

Cysterny kolejowe powinny posiadać aktualny atest szczelności wydany przez eksperta.

§ 47.

Niezwłocznie po zacumowaniu zbiornikowca do nabrzeża, załoga statku winna dokonać odpowiednich uziemień ochronnych polegających na:
1) dokładnym oczyszczeniu z farby i rdzy miejsca na statku lub też burcie zbiornikowca służącego do podłączenia linki uziemiającej,
2) podłączenie linki uziemiającej opuszczonej ze zbiornikowca, zakończonej po obu końcach uchwytami śrubowymi — do uziomu ziemnego wystającego ponad powierzchnię gruntu w miejscu przeładunku.

§ 48.

Dokonywanie uziemień ochronnych zbiornikowca do rurociągu składu przedsiębiorstwa przeładunkowego — jest zabronione.

§ 49.

Do obsługi przeładunku płynnych chemikalii powinni być wyznaczeni pracownicy stanowiący specjalne i przeszkolone w tym kierunku grupy robocze wyposażone w podręczny sprzęt do pracy jak również natychmiastowej likwidacji ewentualnych przecieków, bądź też innych awarii technicznych.

§ 50.

Nad całością przebiegu przeładunku sprawuje nadzór brygadzista rejonu portowego oraz właściwa służba spedytorska.

§ 51.

Przeładunek płynnych chemikalii luzem I, II i III klasy powinien odbywać się zawsze za pomocą rurociągu.

§ 52.

W wyjątkowych przypadkach za zgodą Gdańskiego Urzędu Morskiego przeładunek o którym mowa w § 51 może być wykonywany przy użyciu węży przeładunkowych uzbrojonych spiralą niedopuszczającą do powstania załamań.

§ 53.

Końcówki węży powinny być wyposażone w łączniki śrubowe wykonane z metalu niepowodującego iskrzenia i odpowiednio uszczelnione.

§ 54.

W czasie przeładunku, końcówka węża powinna być wprowadzona do zbiornika cysterny w taki sposób, aby przepompowywana ciecz spływała z wylotu węża bezpośrednio na dno cysterny, nie tworząc strumienia w wolnej przestrzeni, zmniejszając przez to możliwość powstania ładunków elektryczności statycznej.

§ 55.

Podczas przeładunku ciśnienie cieczy w wężach nie powinno przekraczać 2,5 atmosfery.

§ 56.

1. Miejsce przeładunku winno być oznaczone niezbędną ilością, tablic informujących o zakazie palenia tytoniu,

używania otwartego ognia, właściwościach trujących ładunku i ograniczeniu przebywania osób związanych z manipulacją.
2. Obowiązek ustawienia, konserwacji i oświetlenia tablic informacyjnych ciąży na użytkowniku nabrzeża.

§ 57.

O czasie rozpoczęcia i zakończenia prac przeładunkowych właściwy rejon portowy wykonujący te czynności, powinien powiadomić dyżurnego oficera kapitanatu portu.

Rozdział VIII

Manipulacje wewnątrzportowe materiałów niebezpiecznych.

§ 58.

Przeładunek materiałów niebezpiecznych powinien być dokonywany przy ścisłym zachowaniu warunków bezpieczeństwa pożarowego i środków zabezpieczenia przeciwpożarowego przewidzianych przepisem rozporządzenia Ministra Żeglugi w sprawie transportu morskiego materiałów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 25, poz. 147 z późniejszymi zmianami).

§ 59.

1. Przed rozpoczęciem przeładunku materiałów niebezpiecznych, które wydzielają gazy łatwopalne, ładownia powinna być wietrzona do czasu minięcia niebezpieczeństwa wybuchu, co winno być stwierdzone próbą na stężenie zawartości gazów.
2. Materiały niebezpieczne skłonne do samozapalenia się oraz materiały łatwozapalne, które przy zetknięciu z wodą wydzielają gazy łatwopalne, nie mogą być przeładowywane przy zaistnieniu warunków atmosferycznych powodujących zawilgocenie tych materiałów bez specjalnego zabezpieczenia ich przed zawilgoceniem.

§ 60.

1. Środki transportu lądowego na czas przewozu w porcie materiałów niebezpiecznych klasy I i materiałów szczególnie niebezpiecznych innych klas, powinny być oznakowane dwoma żółtymi tablicami umieszczonymi po jednej z tyłu i z przodu.
2. Ciągniki powinny być zaopatrzone w sprawnie działające urządzenia przeciwiskrowe. Sprzęt zmechanizowany o napędzie elektrycznym powinien być w stanie wykluczającym iskrzenie. Za ciągnikiem nie może być doczepiona więcej niż jedna przyczepa.
3. Środek transportu samochodowego lub ciągnikowego użyty do przewozu w porcie materiałów szczególnie niebezpiecznych powinien być pilotowany przez pojazd mechaniczny, noszący na widocznym miejscu napis na tablicy „Pilot — materiały niebezpieczne".
Wymiary tablic określają przepisy drogowe.
4. Samochody i inne pojazdy mechaniczne jadące w tym samym kierunku nie mogą się zbliżać do ostatniego pojazdu przewożącego materiały niebezpieczne bliżej niż na odległość 30 m.

§ 61.

1. Powierzchnię składową materiałów niebezpiecznych w magazynie ogranicza się koniecznością pozostawienia jednej wzdłużnej i jednej poprzecznej drogi pożarowej o szerokości co najmniej 2,5 m w obrębie wydzielonej strefy pożarowej.
2. Składowanie materiałów w oparciu o ściany, przepierzenia oraz słupy nośne, na których znajduje się instalacja elektryczna, jest zabronione.
3. Odległość między złożonym materiałem a ścianami, przepierzeniami i słupami nośnymi z instalacją elektryczną powinna wynosić najmniej 0,6 m.
4. Poszczególne stosy powinny być tak układane, aby przejście między nimi wynosiło co najmniej 1 m.
5. Drogi pożarowe oraz pola składowe w magazynach i na placach składowych winny być trwale oznakowane.

§ 62.

Składowanie materiałów strzępiastych jak bawełna, juta, sizal, dozwolone jest tylko w suchym dokładnie oczyszczonym miejscu, wolnym od wszelkich śladów i pozostałości po materiałach żrących, olejach, smarach i tłuszczach.

§ 63.

1. Składowanie w magazynach materiałów strzępiastych dozwolone jest przy uwzględnieniu dopuszczalnego obciążenia roboczego powierzchni magazynowej.
2. Przy spiętrzeniu materiałów strzępiastych odległość szczytu stosu od stropu pomieszczenia składowego albo dachu magazynu powinna zawsze wynosić co najmniej:
a) w pomieszczeniach z palną konstrukcją dachową przy materiałach palących się płomieniem — 4 m, a przy żarzących się — 2,5 m.
b) w pomieszczeniach z niepalną konstrukcją dachową 1 m.
3) Postanowienia ust. 2 nie dotyczą wydzielonych komór magazynowych o konstrukcji niepalnej,

§ 64,

1. Podczas przeładunku materiałów strzępiastych należy pobierać próbki w celu zbadania stanu zawilgocenia materiałów.
2. Nie wolno mieszać w stosach materiałów, w których stwierdzono zawilgocenie ponad normę albo zagrzanie oraz materiałów, które już się paliły. Materiały takie powinny być natychmiast usunięte z magazynu.
3) Przecinanie taśm stalowych i drutów może być wykonywane wyłącznie przy pomocy nożyc lub przecinaków nieiskrzących.

§ 65.

Wszystkie magazyny portowe zewnątrz i wewnątrz winny posiadać napisy ostrzegawcze o zakazie palenia tytoniu (w języku polskim i angielskim).

Rozdział IX

Składowanie drewna i opakowań drewnianych
Składowanie drewna

§ 66.

1. Drewno na placach składowych należy układać w oddzielne stosy o wysokości nie przekraczającej 6 m.
2) Place do składowania desek i tarcicy powinny być podzielone na kwatery — strefy pożarowe, których długość nie może przekraczać 55 m, a szerokość 13 m.
3. Kwatery obejmować winny od 6 do 8 stosów, których powierzchnia składowania nie może przekraczać więcej niż 2.880 m². Odległość pomiędzy kwaterami powinna wynosić co najmniej 6 m.
4. Odległość pomiędzy stosami wzdłuż rzędów nie może być mniejsza niż 2 m, a między rzędami nie mniejsza niż 2,5 m w obrębie tej samej strefy pożarowej.
5. Co kilka kwater (3—4) należy urządzić drogi pożarowe o szerokości co najmniej 6 m o powierzchni utwardzonej.

§ 67.

1. Teren składu powinien być otoczony ogrodzeniem z dojazdami i bramami prowadzącymi na skład.
2. Składowanie drewna we wszystkich postaciach bezpośrednio przy ogrodzeniu jest zabronione. Stosy powinny być odsunięte od ogrodzenia co najmniej 3 m, a jeżeli na sąsiednim terenie znajdują się budynki przylegające bezpośrednio do granic składowania to powinien być zachowany pas ochronny o szerokości 20 m.
3. Place, na których znajdują się tartaki, stolarnie, warsztaty szkutnicze lub inne zakłady prowadzące przeróbkę drewna winny być oddzielone od budynków pasem ochronnym o szerokości 20 m.

Składowanie opakowań drewnianych

§ 68.

Przy składowaniu opakowań drewnianych na składowiskach otwartych należy przestrzegać następujących warunków:

1) plac przeznaczony na składowisko powinien być ogrodzony, a w ogrodzeniu należy przewidzieć wjazdy dla straży pożarnej,
2) Składowanie opakowań we wszystkich postaciach bezpośrednio przy ogrodzeniu jest zabronione. Stosy powinny być odsunięte od ogrodzenia co najmniej 3 m, a jeżeli na sąsiednim terenie znajdują się budynki przylegające bezpośrednio do granic składowania to powinien być zachowany pas ochronny o szerokości co najmniej 20 m.

§ 69.

1. Opakowania drewniane należy składać w stosach w ilości do 4000 skrzyń lub 5000 szt. beczek, które nie mogą być układane wyżej niż 4 m. Zwiększenie ilości opakowań w stosach wymaga każdorazowo zgody urzędu morskiego.
2. Składowisko powinno być podzielone na kwatery, zawierające 6—8 stosów ustawionych w odległości co najmniej 4 m jeden od drugiego. Odległość między kwaterami powinna wynosić co najmniej 6 m.
Co kilka kwater (3—4) należy urządzić główne drogi pożarowe o szerokości co najmniej 6 m o powierzchni utwardzonej.
3. Jeżeli warunki terenowe w obrębie portu nie pozwalają na składowanie opakowań zgodnie z przepisami zawartymi w §§ 68 i 69 ust. 1 i 2, to opakowania powinny być składowane poza obrębem portu, w którym pozostawić wolno jedynie ilość opakowań koniecznych do zabezpieczenia potrzeb produkcyjnych na okres 1 doby.

§ 70.

1. Dla każdego składowiska należy opracować plan składowania, zawierający rozmieszczenie stosów, rodzaj składowanego opakowania oraz ich ilość. Plan składowania powinien znajdować się u kierownika składu, który obowiązany jest okazać go na żądanie funkcjonariuszy urzędu morskiego.
2. Miejsce, ilość i sposób składowania podlega zatwierdzeniu przez urząd morski.
3. Użytkownik składowiska obowiązany jest do chemicznego niszczenia trawy.

§ 71.

Przy składowaniu opakowań drewnianych w pomieszczeniach zamkniętych (magazynach) należy przestrzegać następujących warunków:
1) magazyny takie powinny posiadać instalację piorunochronną i oświetleniową zgodnie z przepisami budowy urządzeń elektrycznych,
2) Składowanie opakowań drewnianych w oparciu o ściany, przepierzenia i słupy nośne, na których znajduje się instalacja elektryczna jest zabronione. Odległość pomiędzy opakowaniem a tymi urządzeniami powinna wynosić co najmniej 0,6 m. W pomieszczeniach, w których znajdują się opakowania należy pozostawić co najmniej jedną wzdłużną i jedną poprzeczną drogę pożarową o szerokości 3 m.

§ 72.

1. Słupy linii elektryfikacyjnych przebiegających przez składowiska opakowań drewnianych muszą być zaopatrzone w sprawnie działające urządzenia piorunochronne.
2. We wszystkich budynkach na terenie placu i przyległych terenach kominy powinny być zaopatrzone w iskrochrony.

§ 73.

1. Parowozy i ciągniki wjeżdżające na składowisko powinny być zaopatrzone w iskrochrony. Parowozy powinny wjeżdżać na place z zamkniętymi popielnikami.
2. Przy bramach wjazdowych na teren składowiska powinny być ustawione odpowiednie tablice ostrzegawcze.

§ 74.

Place składowe drewna i opakowań drewnianych winny być zaopatrzone w sieć hydrantową.

§ 75.

1. Palenie tytoniu na składowiskach i w magazynach opakowań dozwolone jest wyłącznie w miejscach specjalnie oznaczonych i odpowiednio zabezpieczonych.
2. Na terenie składowiska i w magazynach opakowań nie wolno rozpalać ognia i wykonywać prac przy użyciu płomienia otwartego.
3. Zastawianie przejść i dróg przeciwpożarowych w magazynach i na składowiskach opakowań, jak również zastawianie dostępu do sprzętu przeciwpożarowego i hydrantów jest zabronione.
4. Zainstalowane na składowiskach i w magazynach urządzenia wodne powinny być utrzymane w należytym stanie.

§ 76.

1. Składowiska drewna oraz składowiska i magazyny opakowań drewnianych powinny być wyposażone w sprzęt przeciwpożarowy zgodnie z zarządzeniem Komendanta Głównego Straży Pożarnych.
2. Dla każdego składowiska drewna oraz magazynu opakowań drewnianych należy opracować instrukcję na wypadek pożaru i zapoznać z nią pracowników. Instrukcja taka powinna być umieszczona na widocznym miejscu.
3. Na terenie składowiska drewna oraz składowiska i magazynu opakowań drewnianych powinny być rozmieszczone na widocznych miejscach i w dostatecznej ilości tablice z zakazem palenia tytoniu.

§ 77.

1. Place składowe drewna i opakowań drewnianych muszą być stale dozorowane.
2. Obowiązkiem służby dozorowania jest ciągłe przebywanie na placach oddanych im pod dozór oraz baczne pilnowanie składowiska i przestrzeganie zasad bezpieczeństwa pożarowego.

Rozdział X

Manipulacje w porcie kontenerów (pojemników) chłodniczych.

§ 78.

1. Składowanie kontenerów chłodniczych posiadających silniki spalinowe winno mieć miejsce tylko na terenie bazy kontenerowej i w wydzielonych na ten cel sektorach.
2. Uzupełnianie zbiorników paliwa, może odbywać się wyłącznie przy pomocy autocysterny przy pełnej technicznie sprawności urządzeń i przewodów paliwowych.
3. Kontenery puste nie posiadające towaru winny być ustawiane na placu w sposób uniemożliwiający dojście do zbiorników z paliwem, to jest zestawione silnikami do wewnątrz.
4. Przeprowadzanie wszelkich remontów może odbywać się wyłącznie w miejscu wyznaczonym do tego celu.
5. Obsługa kontenerów chłodniczych znajdujących się na terenie bazy winna posiadać odpowiednie w tym zakresie przeszkolenie przeciwpożarowe.
6. Na terenie bazy składowania kontenerów chłodniczych winnien być urządzony punkt sprzętu przeciwpożarowego wyposażony w szczególności we właściwe środki gaśnicze dla tego rodzaju obiektów.
7. O zakazie palenia tytoniu oraz posługiwania się otwartym ogniem winny informować wyraźne napisy ostrzegawcze.
8. Teren składowania kontenerów winien posiadać sprawne środki łączności z jednostką straży pożarnej.

Rozdział XI

Przepisy końcowe

§ 79.

Zarządzeniu nie padlegają jednostki pływające, oraz tereny i urządzenia portowe Marynarki Wojennej, Wojsk Ochrony Pogranicza, Milicji Obywatelskiej, jak również tereny i urządzenia pozostające w zarządzie Kolei Państwowych.

§ 80.

Traci moc zarządzenie porządkowe Nr 17 Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 22 sierpnia 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani (Dz. Urz. WRN w Gdańsku Nr 13, poz. 81).

§ 81.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia.

Dyrektor
mgr Zdzisław Łukasiewicz

Załącznik Nr 1 do zarządzenia porządkowego Nr 8

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 29 grudnia 1973 r.

PROTOKÓŁ OGLĘDZIN ZBIORNIKOWCA
Raport of tanker inspection

Skład komisji:
Commission consisting of:

1. St. Ofic. Portu ....
Chief Harbour Officer

2. Komendant PSP ....
Chief of the Fire Brigade

W obecności kapitana statku ....
in assistance of Ship's Master

1. Nazwa statku .... 2. bandera
Ship's name flag

2. Skąd przybywa ....
Port of departure

3. Nazwa ład. i temp. zapł. ....
Kind of cargo and temp. of inflammability

4. Czy zbiornikowiec posiada ważne dokumenty żeglugowe wystawione przez ....
Has the ship valid shipping certificates and documents? (Yes, no)

Issued by: ....

OŚWIADCZENIE KAPITANA
Ship's master statement

Oświadczam, że:
I state herewith that:

a) stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego zbiornikowca jest zgodny z przedstawionymi dokumentami i odpowiada wymogom instrukcji klasyfikacyjnej i przepisom administracyjnym kraju bandery statku
— The security state of this tanker against fire is according to presented documents and is in conformity with classification society and administration regulations of ship's flag country.

b) zabezpieczenie urządzeń: nawigacyjnych, sygnalizacyjnych, wentylacyjnych, sieci elektrycznej, za i wyładunkowych, kuchennych, przeciwpożarowych jest właściwe
— the security of navigation, signal and ventilation apparatus, electric lines, loading and discharging gear, as well as galley equipment — are well protected against the fire.

c) statek przecieków kadłuba nie ma:
— the ship has no leakage of shell-plating

d) zbiornikowiec posiada plan pożarowy i załoga jest przeszkolona pod względem pożarowym
— the tanker possesses a fire-plan and the crew has undergone antifire training

e) na zbiornikowcu są przestrzegane przepisy bezpieczeństwa przeciwpożarowego
— on the tanker all anti-fire regulations are respected.

....
podpis kapitana
master's signature

WNIOSKI KOMISJI
conclusions of the Commision

1. Przy wprowadzaniu ....
On entering the Harbour

....

....

2. Podczas pobytu w porcie ....
during the stay in the Harbour

3. Przy wyprowadzaniu ....
On leaving the Harbour

....

....

Na podstawie powyższego protokółu Komisja ....wnosi o zezwolenie na wprowadzenie zbiornikowca do portu.

....

....

In accordance with the above the commision postulates to grant (not to grant) the permission to bring the tanker into Harbour.

Podpis Komisji
Signature of the Commission Members

....

....

....

Decyzja Kapitana Portu ....
Harbour Masters decision

Adres oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku: Urząd Wojewódzki w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21/27; Administracja: pierwsze piętro, pokój Nr 131; tel. 377-268; Redakcja: pierwsze piętro, pokój Nr 133 H; tel. 377-384.
Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i wtorki od godz. 8 do godz. 16; we środy, czwartki i piątki — od godz. 8 do godz. 15; w soboty — od godz. 8 do godz. 13.

Opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku wynoszą: 18 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 10 zł za prenumeratę półroczną (bez skorowidza).
Opłaty za prenumeratę uiszcza się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 351-94/2/62 w Narodowym Banku Polskim, III-cim Oddziale Miejskim w Gdańsku — należący do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku. Przy uiszczeniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz podać okres prenumeraty, za którą uiszcza się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty, Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę.
Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabywać w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej. Cena pojedynczego egzemplarza (numeru) Dziennika o objętości do czterech stron druku (włącznie wynosi — 0,90 zł; przy większej ilości stron dolicza się po 0,30 zł za każdą dalszą — zarówno pełną jak i niepełną stronę drukowaną.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. 2,70 zł. Zakłady Graf. w Gdańsku Oddz. w Gdyni. Zam. 519. K-2